ISSN 1725-2490

Euroopan unionin virallinen lehti

C 68

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

19. maaliskuuta 2005

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset

2005/C 68/01 Säännökset henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa Eurojustissa koskevasta työjärjestyksestä (Eurojustin kollegion kokouksessaan 21 päivänä lokakuuta 2004 yksimielisesti hyväksymä ja neuvoston 24 päivänä helmikuuta 2005 hyväksymä) 1

I *Tiedonantoja*

Komissio

2005/C 68/02 Euron kurssi 11

2005/C 68/03 Valtiontuki — Unkarin tasavalta — Valtiontuki N:o C 35/2004 (ex HU 11/2003) (väliaikainen menettely) — Postabank és Takarékpénztár Rt./Erste Bank Hungary Rt. — Kehotus huomautusten esittämiseen perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ([1]) 12

2005/C 68/04 EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen — Tapaukset, joita komissio ei vastusta ([1]) 27

2005/C 68/05 Käyttölupien myöntäminen radiotaajuuksien laajakaistaisille point-multipoint -järjestelmille — Käyttölupien myöntämistä radiotaajuuksien laajakaistaisille point-multipoint -järjestelmille koskeva menettely 28

2005/C 68/06 Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) ([1]) 29

FI

([1]) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

SÄÄNNÖKSET HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELYÄ JA TIETOSUOJAA EUROJUSTISSA KOSKEVASTA TYÖJÄRJESTYKSESTÄ

(Eurojustin kollegion kokouksessaan 21 päivänä lokakuuta 2004 yksimielisesti hyväksymä ja neuvoston 24 päivänä helmikuuta 2005 hyväksymä)

(2005/C 68/01)

I OSASTO

MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Määritelmät

Näissä säännöissä ja niiden täytäntöönpanoasiakirjoissa tarkoitetaan

a) 'Eurojust-päätöksellä' 28 päivänä helmikuuta 2002 tehtyä neuvoston päätöstä Eurojust-yksikön perustamisesta törkeän rikollisuuden torjunnan tehostamiseksi, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyllä neuvoston päätöksellä;

b) 'kollegiolla' Eurojust-päätöksen 10 artiklassa tarkoitettua Eurojustin kollegiota;

c) 'kansallisella jäsenellä' Eurojust-päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua, kunkin jäsenvaltion Eurojustiin lähettämää kansallista jäsentä;

d) 'avustajalla' Eurojust-päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua henkilöä, joka voi avustaa kansallista jäsentä;

e) 'Eurojustin henkilöstöllä' Eurojust-päätöksen 29 artiklassa tarkoitettua hallinnollista johtajaa sekä Eurojust-päätöksen 30 artiklassa tarkoitettua henkilöstöä

f) 'tietosuojavaltuutetulla' Eurojust-päätöksen 17 artiklan mukaisesti nimettyä henkilöä;

g) 'yhteisellä valvontaviranomaisella' Eurojust-päätöksen 23 artiklan mukaisesti perustettua riippumatonta elintä;

h) 'henkilötiedoilla' kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä ('rekisteröity') koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, jonka henkilöllisyys on todennettavissa suoraan tai epäsuorasti, erityisesti henkilötunnuksen tai yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, henkisen, taloudellisen, kulttuurisen tai sosiaalisen erityispiirteen avulla;

i) 'tietojen käsittelyllä' ('käsittely') kaikenlaisia toimintoja tai toimintasarjoja, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen tai manuaalisesti, kuten tietojen keräämistä, tallentamista, järjestämistä, säilyttämistä, muokkaamista tai muuttamista, hakua, niitä koskevaa kyselyä, käyttöä, tietojen luovuttamista siirtämällä, levittämällä tai asettamista muutoin saataville, tietojen yhteensovittamista tai yhdistämistä sekä suojaamista, poistamista tai tuhoamista;

j) 'henkilötietojen rekisteröintijärjestelmällä' ('rekisteröintijärjestelmä') järjestettyjä henkilötietojen kokoelmia, joista tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli kokoelma sitten keskitetty, hajautettu tai toiminnallisin tai maantieteellisin perustein jaettu;

k) 'rekisterinpitäjällä' henkilöä, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen ja keinot; jos käsittelyn tarkoitus ja keinot määritellään kansallisilla tai eurooppalaisilla laeilla tai asetuksilla, rekisterinpitäjä tai erityiset perusteet rekisterinpitäjän nimeämiseksi voidaan vahvistaa kansallisella tai eurooppalaisella säännöksellä;

l) 'henkilötietojen käsittelijällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun;

m) 'sivullisella' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä paitsi rekisteröityä, rekisterinpitäjää, henkilötietojen käsittelijää ja henkilöitä, joilla on oikeus käsitellä tietoja rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän välittömän vastuun alaisena; ja

n) 'vastaanottajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, jolle tietoja luovutetaan, oli kyseessä sivullinen tai ei.

II OSASTO

SOVELTAMISALA JA RAKENNE

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä työjärjestystä sovelletaan Eurojustin suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn, joka suoritetaan kokonaan tai osittain automaattisesti, sekä sellaisten henkilötietojen muuhun kuin automaattiseen käsittelyyn, jotka muodostavat rekisteröintijärjestelmän osan tai joiden on tarkoitus muodostaa rekisteröintijärjestelmän osa Eurojust-päätöksen mukaisesti.

2. Tätä työjärjestystä sovelletaan kaikkiin Eurojustin keräämiin ja myöhemmin käsittelemiin tietoihin eli sen laatimiin tai sen vastaanottamiin ja sen hallussa oleviin tietoihin, jotka koskevat Eurojustin vastuualueeseen kuuluviin politiikkoihin, toimiin ja päätöksiin liittyviä asioita.

3. Tätä työjärjestystä ei sovelleta tietoihin, jotka on toimitettu Eurojustin kansalliselle jäsenelle yksinomaan hänen Eurojust-päätöksen 9 artiklan 3 kohdassa määritellyn oikeudellisen toimivaltansa puitteissa.

3 artikla

Rakenne

1. Kaikkia henkilötietoja pidetään joko tapauskohtaisina tai muina kuin tapauskohtaisina tietoina. Henkilötietoja pidetään tapauskohtaisina, jos ne liittyvät Eurojust-päätöksen 5, 6 ja 7 artiklassa määriteltyihin Eurojustin operatiivisiin tehtäviin.

2. Tapauskohtaisia tietoja on käsiteltävä III ja IV osaston määräysten mukaisesti. Muita kuin tapauskohtaisia tietoja on käsiteltävä III ja V osaston määräysten mukaisesti.

III OSASTO

EUROJUSTIIN YLEISESTI SOVELLETTAVAT PERIAATTEET

4 artikla

Oikeus yksityisyyden suojaan ja tietosuojaan

Eurojustin on toiminnassaan täysin kunnioitettava yksilöiden ihmisoikeuksia ja perusvapauksia ja erityisesti heidän oikeuttaan yksityisyyden suojaan henkilötietojensa käsittelyssä kansalaisuudesta tai asuinpaikasta riippumatta.

5 artikla

Laillisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteet, suhteellisuusperiaate ja käsittelyn välttämättömyys

1. Henkilötietoja on käsiteltävä oikeudenmukaisesti ja laillisesti.

2. Eurojust voi käsitellä vain sellaisia henkilötietoja, jotka ovat niihin tarkoituksiin nähden, joita varten ne kerätään tai niitä myöhemmin käsitellään, välttämättömiä, asianmukaisia ja merkitseviä, ja jotka eivät ole mainittuihin tarkoituksiin nähden liiallisia.

3. Eurojustin on määriteltävä tietojenkäsittelytoimintonsa ja -järjestelmänsä noudattaen tavoitetta, jonka mukaan se kerää ja myöhemmin käsittelee vain 2 kohdassa määriteltyjä välttämättömiä henkilötietoja. On käytettävä mahdollisuuksien mukaan toimintoja, joilla voidaan varustaa tiedot peitenimellä tai saattaa ne tunnistamattomiksi, ottaen huomioon tietojenkäsittelyn tarkoituksen ja sen, että tämä on voitava tehdä kohtuullisella vaivalla.

6 artikla

Tietojen laatu

1. Eurojustin on varmistettava, että henkilötiedot ovat täsmällisiä ja tarvittaessa päivitettyjä; on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niihin tarkoituksiin nähden virheelliset tai puutteelliset tiedot, joita varten tiedot kerättiin tai joita varten niitä myöhemmin käsitellään, poistetaan tai oikaistaan.

2. Henkilötiedot on säilytettävä muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa ainoastaan sen ajan, kuin on tarpeen niitä tarkoituksia varten, joihin tiedot kerättiin tai joihin niitä myöhemmin käsitellään 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Tietoturva

1. Eurojust-päätöksen 22 artiklan ja tämän työjärjestyksen mukaisesti Eurojustin on toteutettava tarvittavat tekniset toimenpiteet ja hallinnolliset järjestelyt henkilötietojen suojaamiseksi hävittämiseltä vahingossa tai laittomasti, katoamiselta vahingossa, luvattomalta paljastamiselta tai muuttamiselta, henkilötietoihin pääsyltä tai miltä tahansa muulta luvattomalta käsittelyltä. Erityisesti toimenpiteillä on varmistettava, että henkilötietoja voivat saada vain siihen valtuutetut henkilöt.

2. Kaikkien toteutettujen toimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia käsittelystä aiheutuviin riskeihin ja käsiteltävien tietojen luonteeseen nähden.

3. Eurojustin on kehitettävä kattava tietoturvapolitiikka Eurojust-päätöksen 22 artiklan 2 kohdan ja tämän työjärjestyksen mukaisesti. Tässä politiikassa on otettava täysin huomioon oikeudellisen yhteistyön yksikössä tehtävän työn arkaluontoisuus ja siihen on sisällytettävä säännöt asiakirjojen turvaluokittelusta, Eurojustissa työskentelevää henkilöstöä koskevista luotettavuusselvityksistä sekä tietoturvaloukkausten sattuessa toteutettavista toimista. Yhteistä valvontaviranomaista on kuultava Eurojustin tietoturvapolitiikasta.

4. Kaikille Eurojustin toimenhaltijoille on annettava riittävät tiedot Eurojustin tietoturvapolitiikasta ja heiltä on edellytettävä heidän käyttöönsä asetettujen teknisten ja hallinnollisten toimenpiteiden hyödyntämistä sovellettavien tietosuoja- ja tietoturvavaatimusten mukaisesti.

8 artikla

Rekisteröidyn tiedonsaantioikeus

1. Rajoittamatta tapauskohtaisia tietoja koskevan IV osaston sekä muita kuin tapauskohtaisia tietoja koskevan V osaston soveltamista, rekisteröidylle on ilmoitettava tietojenkäsittelyn tarkoitus ja rekisterinpitäjän henkilöllisyys, tietojen vastaanottajat tai vastaanottajaryhmät, tieto henkilön oikeudesta saada itseään koskevia tietoja ja oikaista niitä sekä mahdolliset lisätiedot, kuten sen käsittelyn oikeusperusta, johon tiedot on tarkoitettu, tietojen säilyttämisen aikarajat sekä oikeus saattaa asia milloin tahansa yhteisen valvontaviranomaisen käsiteltäväksi, siltä osin kuin nämä lisätiedot ovat tarpeen rekisteröidyn kannalta asianmukaisen tietojenkäsittelyn varmistamiseksi ottaen huomioon tietojenkäsittelyn tarkoitus ja erityiset olosuhteet.

2. Nämä tiedot on toimitettava rekisteröidylle viimeistään silloin kun tietoja häneltä kerätään tai, jos tietoja on saatu sivulliselta, henkilötietoja rekisteröitäessä tai, jos tietoja aiotaan luovuttaa sivulliselle, viimeistään silloin, kun tietoja ensi kerran luovutetaan tai, näiden sääntöjen IV osaston II luvussa tarkoitetuissa tapauksissa, heti kun tietojenkäsittelyn tarkoitukset, kansalliset tutkinta- tai syytetoimet sekä sivullisten oikeudet ja vapaudet eivät vaarannu.

9 artikla

Rekisteröidyn oikeus tietojen saantiin, oikaisemiseen, suojaamiseen ja poistamiseen

1. Rekisteröidyllä on oikeus tietojen saantiin, oikaisemiseen, suojaamiseen ja tapauskohtaisesti poistamiseen. Eurojustin on määriteltävä, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa, menettelyt, joilla helpotetaan tämän oikeuden käyttöä rekisteröidyille.

2. Tietosuojavaltuutetun on huolehdittava siitä, että rekisteröity saa pyynnöstään tietoja oikeuksistaan.

10 artikla

Käsittelyn luottamuksellisuus

Eurojust-päätöksen 25 artiklan mukaisesti kaikkia henkilöitä, jotka työskentelevät Eurojustissa tai Eurojustin kanssa, koskee salassapitovelvollisuus. Eurojustin on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tätä velvollisuutta noudatetaan ja että tämän velvollisuuden rikkomisesta ilmoitetaan välittömästi tietosuojavaltuutetulle ja turvallisuusyksikön päällikölle, jotka päättävät asianmukaisista toimenpiteistä.

11 artikla

Sisäiset käsittelijät

Eurojustissa tietojenkäsittelijänä toimiva henkilö, joka ja jolla on pääsy henkilötietoihin, ei saa käsitellä näitä tietoja muutoin kuin rekisterinpitäjän määräyksestä, ellei kansallisessa tai yhteisön oikeudessa muuta edellytetä.

12 artikla

Eurojustin toimenhaltijoiden tiedustelut, tietopyynnöt ja väitteet

1. Eurojust-päätöksen 17 artiklan 2 ja 4 kohtaa sovellettaessa tietosuojavaltuutetun on annettava Eurojustin tietojenkäsittelytoiminnasta tietoja kenelle tahansa Eurojustin toimenhaltijalle. Tietosuojavaltuutetun on vastattava tiedusteluihin sekä tietopyyntöihin ja väitteisiin, jotka koskevat Eurojustin suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä tapahtunutta Eurojust-päätöksen säännösten, näiden sääntöjen tai muiden sääntöjen väitettyä rikkomista. Kenellekään ei saa aiheutua haittaa henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten rikkomista koskevan väitteen esittämisen johdosta.

2. Kaikkien Eurojustissa työskentelevien henkilöiden on tehtävä yhteistyötä kollegion, kansallisten jäsenten, tietosuojavaltuutetun ja yhteisen valvontaviranomaisen kanssa tiedustelujen, tutkimusten, tilintarkastusten tai muiden tietojenkäsittelyyn liittyvien toimien yhteydessä.

IV OSASTO

TAPAUSKOHTAISTEN TIETOJEN KÄSITTELYÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I luku

Henkilötietojen käsittelyn laillisuuden edellytykset

13 artikla

Tapauskohtaisissa yhteyksissä käsitellyt henkilötiedot

1. Tapauskohtaisten henkilötietojen käsittelyn osalta Eurojustin on tavoitteidensa toteuttamiseksi tarpeellisessa määrin käsiteltävä henkilötietoja automaattisesti tai strukturoitujen manuaalisten arkistojen avulla Eurojust-päätöksen 14, 15 ja 16 artiklan mukaisesti.

2. Yksittäisiä tapauksia koskevia henkilötietoja käsittelevien kansallisten jäsenten on määritettävä henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot, ja sen vuoksi heitä pidetään rekisterinpitäjinä tai tapauksen mukaan rinnakkaisina rekisterinpitäjinä.

14 artikla

Tietojenkäsittelyn laillisuus ja oikeudenmukaisuus

Tapauskohtaisia henkilötietoja voidaan kerätä ja myöhemmin käsitellä, siltä osin kuin käsittely on tarpeen Eurojustin tehtävien eli vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamisen kannalta.

15 artikla

Tarkoituksen rajaaminen

Eurojustin tutkinta- ja syytetoimien yhteydessä käsittelemiä henkilötietoja ei saa missään olosuhteissa käsitellä mitään muita tarkoituksia varten.

16 artikla

Tietojen laatu

1. Jäsenvaltion tai sivullisen toimittaessa tutkinta- tai syytetoimien yhteydessä tietoja Eurojustille tämä ei ole vastuussa saatujen tietojen oikeellisuudesta, mutta sen on varmistettava tietojen vastaanottamisesta lähtien ryhtyvänsä kaikkiin tarvittaviin toimiin tietojen pitämiseksi päivitettyinä.

2. Jos Eurojust havaitsee kyseisissä tiedoissa virheellisyyksiä, sen on ilmoitettava asiasta tiedot toimittaneelle sivulliselle ja oikaistava ne.

17 artikla

Erityiset tietoryhmät

1. Eurojustin on toteutettava asianmukaiset tekniset toimenpiteet varmistaakseen, että tietosuojavaltuutetulle ilmoitetaan ilman eri toimenpiteitä poikkeustapauksista, joissa sovelletaan Eurojust-päätöksen 15 artiklan 4 kohtaa. Asiainhallintajärjestelmällä on varmistettava, että tällaisia tietoja ei voida käsitellä rekisterissä, josta säädetään Eurojust-päätöksen 16 artiklan 1 kohdassa.

2. Kun tällaiset tiedot viittaavat Eurojust-päätöksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin todistajiin tai uhreihin, asiainhallintajärjestelmä ei saa rekisteröidä näitä tietoja ilman kollegion kirjallista päätöstä.

18 artikla

Eurojust-päätöksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen henkilötietoryhmien käsittely

1. Eurojustin on toteutettava asianmukaiset tekniset toimenpiteet varmistaakseen, että tietosuojavaltuutetulle ilmoitetaan ilman eri toimenpiteitä poikkeustapauksista, joissa sovelletaan rajoitetun ajan Eurojust-päätöksen 15 artiklan 3 kohtaa.

2. Kun tällaiset tiedot viittaavat Eurojust-päätöksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin todistajiin tai uhreihin, asiainhallintajärjestelmä ei saa rekisteröidä näitä tietoja ilman vähintään kahden kansallisen jäsenen yhteistä kirjallista päätöstä.

II luku

Rekisteröityjen oikeudet

19 artikla

Rekisteröidyn tiedonsaantioikeus

1. Eurojustin operatiivisen työn yhteydessä rekisteröidylle annetaan tietoja käsittelystä heti kun on ilmeistä, että tietojen antaminen rekisteröidylle ei vahingoita

a) Eurojustin tehtävien suorittamista eli vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamista; tai

b) kansallisia tutkinta- ja syytetoimia, joissa Eurojust avustaa; tai

c) valvonta-, tarkastus- ja sääntelytehtävää, jotka liittyy, vaikka vain satunnaisesti, julkisen vallan käyttämiseen a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa; tai

d) sivullisten oikeuksia ja vapauksia.

2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen tapausten soveltaminen tallennetaan tapaukseen liittyvään tilapäiseen tietokantaan, jolloin mainitaan tästä tietokannasta vastaavan yhden tai useamman kansallisen jäsenen tekemän päätöksen perusta.

20 artikla

Rekisteröidyn oikeus saada henkilötietoja

Jokaisella on oikeus saada itseään koskevia, Eurojustin käsittelemiä henkilötietoja Eurojust-päätöksen 19 artiklassa säädetyin edellytyksin.

21 artikla

Menettely rekisteröidyn käyttäessä oikeuksiaan

1. Jokainen rekisteröity, joka haluaa käyttää oikeuksiaan, voi osoittaa pyyntönsä Eurojustille suoraan tai valitsemansa jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimittämän viranomaisen välityksellä, joka toimittaa pyynnön Eurojustille.

2. Yksi tai useampi kansallinen jäsen, jota pyyntö koskee, käsittelee oikeuksien käyttöä koskevat pyynnöt ja toimittaa pyynnöstä jäljennöksen tietosuojavaltuutetulle pyynnön rekisteröintiä varten.

3. Yksi tai useampi kansallinen jäsen, jota pyyntö koskee, tekee tarvittavat tarkastukset ja ilmoittaa tietosuojavaltuutetulle kyseisessä tapauksessa tehdystä päätöksestä. Päätöksessä otetaan täysin huomioon nämä säännöt sekä Eurojust-päätöksen 19 artiklan 3 kohdassa määritelty pyyntöön sovellettava lainsäädäntö, Eurojust-päätöksen 19 artiklan 4 kohdassa mainitut epäämisen syyt sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisten lainvalvontaviranomaisten kuulemiset, jotka on suoritettava ennen päätöksen tekemistä Eurojust-päätöksen 19 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

4. Tietosuojavaltuutetun on, tapauksen sitä edellyttäessä, tehtävä lisätarkastuksia asiainhallintajärjestelmässä ja ilmoitettava asianomaiselle yhdelle tai useammalle kansalliselle jäsenelle, jos näissä tarkastuksissa on tullut esille asianmukaisia lisätietoja. Asianomainen yksi tai useampi kansallinen jäsen voi tietosuojavaltuutetun toimittamien tietojen perusteella päättää harkita alkuperäistä päätöstä uudelleen.

5. Tietosuojavaltuutetun on toimitettava rekisteröidylle asianomaisen yhden tai useamman kansallisen jäsenen Eurojust-päätöksen 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemä päätös ja ilmoitettava rekisteröidylle mahdollisuudesta valittaa yhteiselle valvontaviranomaiselle, jollei hän ole tyytyväinen Eurojustin antamaan vastaukseen.

6. Pyyntö on käsiteltävä kokonaisuudessaan kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Rekisteröity voi antaa asian yhteisen valvontaviranomaisen käsiteltäväksi, jollei hän ole saanut vastausta pyyntöönsä tämän määräajan kuluessa.

7. Jos pyyntö on vastaanotettu kansallisen viranomaisen välityksellä, asianomaisen yhden tai useamman kansallisen jäsenen on varmistettava, että tälle viranomaiselle on ilmoitettu tietosuojavaltuutetun antaneen rekisteröidylle vastauksen.

8. Eurojustin on otettava käyttöön yhteistyömenettelyjä kansallisten viranomaisten kanssa, jotka on määrätty käsittelemään rekisteröityjen oikeuksia, varmistaakseen, että pyynnöt välitetään Eurojustille asianmukaisesti ja ajoissa.

22 artikla

Ilmoittaminen sivullisille tapauskohtaisten henkilötietojen oikaisemisesta, suojaamisesta tai poistamisesta

Eurojustin on otettava käyttöön asianmukaiset tekniset toimenpiteet varmistaakseen, että kun Eurojust pyynnön seurauksena oikaisee, suojaa tai poistaa henkilötietoja, toimenpiteen seurauksena on luettelo kyseisten tietojen toimittajista ja vastaanottajista. Tietosuojavaltuutetun on Eurojust-päätöksen 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti varmistettava, että luettelossa mainituille ilmoitetaan henkilötietoja koskevasta muutoksesta.

III luku

Tietoturvallisuus

23 artikla

Automaattinen asiainhallintajärjestelmä

1. Eurojustin on otettava käyttöön automaattinen asiainhallintajärjestelmä, johon kuuluu rekisteröintijärjestelmä, jota kansalliset jäsenet käyttävät käsitellessään tiettyyn tapaukseen liittyviä tietoja, ja johon sisältyvät tilapäiset tietokannat ja rekisteri Eurojust-päätöksen 16 artiklan mukaisesti. Kyseiseen järjestelmään on kuuluttava sellaisia toimintoja kuin asiainhallinta, työnkulun kuvaus, ristiviittaukset ja tietoturvallisuus.

2. Kollegio hyväksyy asiainhallintajärjestelmän kuultuaan tietosuojavaltuutettua, yhteistä valvontaviranomaista ja asianmukaista Eurojustin henkilöstöä, ja sen on otettava täysin huomioon Eurojust-päätöksen 22 artiklan ja muiden asianmukaisten säännösten vaatimukset.

3. Asiainhallintajärjestelmän avulla kansallisten jäsenten on voitava todeta, mitä tarkoitusta ja mitä erityistavoitteita varten tilapäinen tietokanta avataan Eurojust-päätöksen 5, 6 ja 7 artiklassa mainittujen tehtävien puitteissa.

24 artikla

Rekisteri ja tilapäiset tietokannat

1. Eurojustin on perustettava Eurojust-päätöksen 14 artiklan 4 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti tutkintatoimien rekisteri ja myös henkilötietoja sisältäviä tilapäisiä tietokantoja. Rekisteri ja tilapäiset tietokannat ovat osa 23 artiklassa tarkoitettua asiainhallintajärjestelmää ja niitä käytettäessä on noudatettava Eurojust-päätöksen 15 artiklassa säädettyjä henkilötietojen käsittelyä koskevia rajoituksia.

2. Kansalliset jäsenet ovat vastuussa käsittelemiään tapauksia koskevien uusien tilapäisten tietokantojen avaamisesta. Asiainhallintajärjestelmän on annettava automaattisesti viitenumero (tunniste) kulloinkin avatulle uudelle tilapäiselle tietokannalle.

3. Eurojustin on otettava käyttöön automatisoitu asiainhallintajärjestelmä, jonka avulla kansalliset jäsenet voivat pitää tilapäisessä tietokannassa käsittelemänsä henkilötiedot rajoitettuina tai antaa ne kokonaan tai osittain yhden tai useamman sellaisen kansallisen jäsenen käyttöön, jota tietokannan sisältämä asia koskee. Asiainhallintajärjestelmän avulla kansallisten jäsenten on voitava määrittää ne henkilötietojen ja muiden kuin henkilötietojen yksittäistiedot, jotka he haluavat antaa asian käsittelyyn liittyvien muiden kansallisten jäsenten, avustajien tai sellaisten henkilöstön jäsenten, joilla on tietokantojen käyttöoikeus, käyttöön, sekä valita ne tiedot, jotka he haluavat sisällyttää rekisteriin Eurojust-päätöksen 14 ja 15 artiklan mukaisesti, varmistaen, että vähintään seuraavat yksittäistiedot sisällytetään rekisteriin: viittaus tilapäiseen tietokantaan, rikollisuuden lajit, jäsenvaltiot, asianmukaiset kansainväliset järjestöt ja elimet ja/tai kolmansien valtioiden viranomaiset, Euroopan komission tai EU:n elinten ja yksiköiden osallistuminen sekä asian tavoitteet ja tilanne (kesken/loppuunkäsitelty).

4. Jos kansallinen jäsen antaa yhdelle tai useammalle asianosaiselle kansalliselle jäsenelle valtuudet käyttää väliaikaista tietokantaa kokonaisuudessaan tai osittain, asianhallintajärjestelmän on varmistettava, että valtuutetuilla käyttäjillä on pääsy asiaa koskeviin tietokannan osiin mutta että he eivät voi muuttaa alkuperäisen tallettajan tietokantaan tallettamia tietoja. Valtuutetut käyttäjät voivat kuitenkin lisätä asiaankuuluvia tietoja väliaikaisten tietokantojen uusiin osiin. Järjestelmän kaikki valtuutetut käyttäjät voivat niin ikään lukea rekisterissä olevia tietoja mutta vain tietojen alkuperäinen tallettaja voi muuttaa niitä.

5. Tällaisen järjestelmän on automaattisesti ilmoitettava tietosuojavaltuutetulle jokaisen uuden henkilötietoja sisältävän tietokannan avaamisesta ja erityisesti poikkeustapauksista, joissa sovelletaan Eurojust-päätöksen 15 artiklan 3 kohtaa. Asiainhallintajärjestelmän on merkittävä tällaiset tiedot siten, että se muistuttaa tiedot järjestelmään tallentanutta henkilöä velvoitteesta säilyttää kyseiset tiedot vain rajoitetun ajan. Jos tiedot koskevat Eurojust-päätöksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja todistajia tai uhreja, järjestelmä ei tallenna niitä ennen kuin vähintään kahden kansallisen jäsenen yhdessä tekemästä päätöksestä on olemassa todiste.

6. Asiainhallintajärjestelmän on automaattisesti ilmoitettava tietosuojavaltuutetulle poikkeustapauksista, joissa sovelletaan Eurojust-päätöksen 15 artiklan 4 kohtaa. Jos tiedot koskevat Eurojust-päätöksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja todistajia tai uhreja, järjestelmä ei tallenna niitä ennen kuin kollegion tekemästä päätöksestä on olemassa todiste.

7. Asiainhallintajärjestelmän on varmistettava, että ainoastaan Eurojust-päätöksen 15 artiklan 1 kohdan a—i ja k alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan tallentaa rekisteriin.

8. Rekisteriin sisältyvien tietojen on oltava riittäviä Eurojustin tehtävien ja erityisesti Eurojust-päätöksen 16 artiklan 1 kohdan tavoitteiden toteuttamiseksi.

25 artikla

Lokitiedostot ja kirjausketjut

1. Eurojustin on toteutettava asianmukaiset tekniset toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki henkilötietojen käsittelyoperaatiot kirjataan. Asiainhallintajärjestelmässsä on Eurojust-päätöksen 17 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määritellyn mukaisesti varmistettava muun muassa, että toimitetut ja vastaanotetut henkilötiedot kirjataan 19 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi. Tällaisen kirjauksen on Eurojust-päätöksen 22 artiklassa vaaditun mukaisesti taattava, että on mahdollista tarkastaa ja osoittaa, mille elimille henkilötiedot välitetään ja mitä henkilötietoja on tallennettu atk-järjestelmään, milloin tiedot on tallennettu ja ketkä ne ovat tallentaneet.

2. Tietosuojavaltuutetun on tarkastettava kyseiset tiedot säännöllisesti voidakseen avustaa kansallisia jäseniä ja kollegiota tietosuojaa koskevissa kysymyksissä ja tehtävä tarvittavat tutkimukset sääntöjenmukaisuuksien ilmetessä. Tarvittaessa tietosuojavaltuutetun on Eurojust-päätöksen 17 artiklan 4 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen ilmoitettava kollegiolle ja yhteiselle valvontaviranomaiselle kaikista edellä mainituissa tiedoissa ilmenneistä tietosuojarikkomuksista. Tietosuojavaltuutetun on tarvittaessa varmistettava, että hallinnolliselle johtajalle ilmoitetaan asiasta, jotta tämä voisi toteuttaa tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet.

3. Tietosuojavaltuutetun on vaadittaessa annettava yhteiselle valvontaviranomaiselle vapaa pääsy 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

26 artikla

Henkilötietojen sallittu käyttö

1. Eurojustin on toteutettava tarvittavat tekniset toimenpiteet ja organisatoriset järjestelyt varmistaakseen, että ainoastaan kansallisilla jäsenillä ja heidän avustajillaan sekä Eurojustin valtuutetuilla työntekijöillä on pääsy Eurojustin käsittelemiin henkilötietoihin Eurojustin tavoitteiden toteuttamiseksi sen operatiivisen työn yhteydessä.

2. Kyseisissä toimenpiteissä on otettava huomioon tarkoitukset, joita varten tietoja on kerätty ja käsitelty edelleen, tekniikan taso, Eurojustin toiminnan arkaluonteisuuden edellyttämä turvallisuustaso sekä Eurojust-päätöksen 22 artiklassa asetetut vaatimukset.

3. Kunkin Eurojustin kansallisen jäsenen on dokumentoitava ja ilmoitettava tietosuojavaltuutetulle kansallisen toimiston hänelle myöntämät oikeudet käyttää tiettyyn asiaan liittyviä tietokantoja. Erityisesti kansallisten jäsenten on varmistettava, että asiaankuuluvat organisatoriset järjestelyt on toteutettu ja että niitä noudatetaan ja että Eurojustin heidän käyttöönsä antamia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä käytetään asianmukaisesti.

4. Kollegio voi antaa Eurojustin muulle henkilöstölle valtuudet käyttää tiettyyn asiaan liittyviä tietokantoja, jos Eurojustin tehtävien suorittaminen sitä edellyttää.

27 artikla

Tarkastukset ja valvonta

1. Tietosuojavaltuutetun on valvottava Eurojust-päätöksen määräysten, tämän työjärjestyksen ja muiden Eurojustiin sovellettavien, henkilötietojen käsittelyä koskevien sääntöjen lainmukaisuutta ja niiden noudattamista. Tätä varten tietosuojavaltuutetun on avustettava kansallisia jäseniä tietosuojaa koskevissa kysymyksissä ja tehtävä vuosittain tutkimuksia siitä, miten edellä mainittuja sääntöjä noudatetaan Eurojustissa. Tietosuojavaltuutetun on raportoitava kollegiolle ja yhteiselle valvontaviranomaiselle kyseisten tutkimusten tuloksista sekä muusta asiaankuuluvasta kehityksestä Eurojustissa. Tietosuojavaltuutetun on varmistettava, että hallinnolliselle johtajalle ilmoitetaan tarvittaessa asiasta, jotta hän voi toteuttaa tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet.

2. Yhteisen valvontaviranomaisen on suoritettava tarkastuksia ja valvontaa Eurojust-päätöksen 23 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

IV luku

Tiedon kulku sivullisille tai organisaatioille

28 artikla

Tiedon kulku sivullisille tai organisaatioille

1. Eurojustin on pyrittävä tekemään henkilötietojen vaihtoa koskevat asianmukaiset määräykset sisältävät yhteistyösopimukset kaikkien niiden kumppanien kanssa, joiden kanssa se vaihtaa tietoja säännöllisesti.

2. Eurojust toimittaa henkilötietoja kolmannelle maalle tai jollekin Eurojust-päätöksen 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle yksikölle vain, jos näihin sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä Strasbourgissa 28 päivänä tammikuuta 1981 allekirjoitettua yleissopimusta tai jos on varmistettu riittävä suojan taso, tämän vaikuttamatta kuitenkaan tapauksiin, joissa tällaiset yhteistyösopimukset ovat jo käytössä.

3. Päätöksen tietojen toimittamisesta muille kuin 28. tammikuuta 1981 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen osapuolille tekee asianomainen jäsenvaltio tai asianomaiset jäsenvaltiot tietosuojavaltuutetun suojan tason riittävyydestä tekemän arvion perusteella. Suojan tason riittävyys arvioidaan ottamalla huomioon kaikki olosuhteet kunkin tiedonsiirron tai tiedonsiirtotyypin osalta. Arvion tekemiseksi tutkitaan erityisesti seuraavat seikat: tietotyyppi, tiedon käsittelyn, jota varten tiedot toimitetaan, tarkoitus ja kesto, alkuperämaa ja lopullinen kohdemaa, asianomaisessa valtiossa tai organisaatiossa sovellettavat yleiset ja alakohtaiset säännökset, niissä sovellettavat ammatilliset ja turvallisuutta koskevat säännöt sekä vastaanottavan osapuolen toteuttamien riittävien turvajärjestelyjen olemassaolo. Tällaiset turvajärjestelyt voivat erityisesti perustua kirjallisiin sopimuksiin, jotka sitovat tiedot toimittavaa rekisterinpitäjää ja vastaanottajaa, joka ei ole edellä tarkoitetun yleissopimuksen osapuolen lainkäyttövallan piirissä. Kyseisten sopimusten on sisällettävä tietosuojaa koskevat määräykset. Jos tietosuojatason arvioinnissa on vaikeuksia, tietosuojavaltuutettu kuulee yhteistä valvontaviranomaista ennen tietyn tietojen siirron lopullisen arvioinnin tekemistä.

4. Vaikka edellisten kohtien mukaiset edellytykset eivät täyty, kansallinen jäsen voi Eurojust-päätöksen 27 artiklan 6 kohdassa mainituissa poikkeusolosuhteissa kuitenkin toimittaa tietoja kolmanteen maahan yksinomaan kiireellisten toimenpiteiden toteuttamiseksi johonkin henkilöön tai yleiseen turvallisuuteen kohdistuvan välittömän vakavan vaaran torjumiseksi. Kyseinen kansallinen jäsen kirjaa tällaisen poikkeuksellisen tiedonsiirron tapausta koskevaan tilapäiseen tietokantaan liittäen mukaan perusteet kyseiselle tiedonkululle ja tiedottaa tietosuojavaltuutetulle kyseisestä tiedonkulusta. Tietosuojavaltuutettu tarkistaa, onko tällaiset tiedonsiirrot toteutettu poikkeuksellisissa ja kiireellisiä toimia edellyttävissä olosuhteissa.

V luku

Henkilötietojen säilyttämisen määräajat

29 artikla

Henkilötietojen säilyttämisen määräajat

1. Eurojustin on toteutettava asianmukaiset tekniset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Eurojust-päätöksen 21 artiklassa henkilötietojen säilyttämiselle määriteltyjä määräaikoja noudatetaan.

2. Tapauskohtaisella hallintajärjestelmällä voidaan erityisesti varmistaa, että tarve säilyttää kulloisiakin tietoja tilapäisessä tietokannassa tarkistetaan kolmen vuoden välein siitä, kun tiedot on talletettu. Tällaisen tarkistuksen toteuttamisesta on kirjattava asianmukaisesti tiedot järjestelmään tehtyjen päätösten perustelut mukaan lukien, ja tarkistuksen tulos välitetään ilman eri toimenpiteitä tietosuojavaltuutetulle.

3. Tapauskohtaisessa hallintajärjestelmässä lisätään erityismerkintä tietoihin, jotka on tallennettu rajoitetuksi ajaksi Eurojust-päätöksen 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tällaisten tietoluokkien säilyttämistarve tarkistetaan kolmen kuukauden välein, ja tarkistusten suorittamisesta kirjataan tiedot 1 ja 2 kohdassa esitetyllä tavalla.

4. Rekisterinpitäjän on tarvittaessa kuultava kollegiota ja tietosuojavaltuutettua niiden päätösten osalta, jotka koskevat tietojen säilyttämistä pidemmäksi ajaksi tarkistuksen jälkeen.

V OSASTO

MUIDEN KUIN TAPAUSKOHTAISTEN TIETOJEN KÄSITTELYÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I luku

Yleiset periaatteet

30 artikla

Tietojenkäsittelyn laillisuus ja oikeudenmukaisuus

Henkilötietoja on käsiteltävä oikeudenmukaisesti ja laillisesti. Erityisesti, henkilötietoja saadaan käsitellä vain, jos:

a) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjää koskevan lainmukaisen velvoitteen täyttämiseksi, tai

b) käsittely on tarpeen sellaisen sopimuksen panemiseksi täytäntöön, jonka osapuolena rekisteröity on, tai tiettyjen toimenpiteiden toteuttamiseksi rekisteröidyn pyynnöstä ennen tämän liittymistä sopimukseen, tai

c) rekisteröity on yksiselitteisesti antanut suostumuksensa,

d) käsittely on tarpeen rekisteröidyn elintärkeiden etujen suojaamiseksi, tai

e) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän oikeutettujen etujen turvaamiseksi, paitsi silloin, kun tällaisten etujen edelle menevät rekisteröidyn perusoikeuksiin ja -vapauksiin perustuvat edut, joita on suojeltava tämän työjärjestyksen 4 artiklan mukaisesti.

31 artikla

Tarkoituksen rajaaminen

1. Henkilötietoja on käsiteltävä erityisessä ja tarkasti määritellyssä lainmukaisessa ja oikeutetussa tarkoituksessa ja käsittelyn jälkeinen jatkokäsittely on sallittua vain sikäli kuin se ei ole ristiriidassa alkuperäisen käsittelytarkoituksen suhteen.

2. Henkilötietoja, jotka on koottu yksinomaan tietojenkäsittelyjärjestelmien tai -toimien turvallisuuden tai valvonnan ja hallinnoinnin varmistamiseksi, ei saa käyttää muihin tarkoituksiin, lukuun ottamatta vakavien rikosten torjuntaa, tutkintaa, selvittämistä ja syytteeseenpanoa.

32 artikla

Erityisiin tietoryhmiin kuuluvien tietojen käsittely

1. Sellaisten henkilötietojen käsittely muussa kuin tapauskohtaisessa tarkoituksessa, joista käy ilmi rotu tai etninen syntyperä, poliittinen kanta, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiliiton jäsenyys tai jotka koskevat terveyttä tai sukupuolielämää tai rikostuomioita, on kielletty.

2. Tätä kieltoa ei sovelleta, jos:

a) rekisteröity on antanut nimenomaisen suostumuksensa kyseisten tietojen käsittelylle tai

b) käsittely on tarpeen rekisterinpitäjää koskevien erityisoikeuksien kunnioittamiseksi ja tätä koskevien lainmukaisten velvoitteiden noudattamiseksi, kuten rekisterinpitäjään sovellettavien vero- tai työlainsäädännön alan velvoitteiden johdosta, tai tarvittaessa sikäli kuin tietosuojavaltuutettu on käsittelyn hyväksynyt ja edellyttäen, että varmistetaan riittävät turvajärjestelyt, tai

c) käsittely on tarpeen rekisteröidyn tai jonkun muun henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi, kun rekisteröity on fyysisesti tai laillisesti estynyt antamasta suostumustaan, tai

d) käsittely koskee tietoja, jotka rekisteröity on nimenomaisesti saattanut julkisiksi, tai tietojenkäsittely on tarpeen oikeudellisen vaateen perustelemiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi tuomioistuimessa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja voidaan käsitellä vain siinä tarkoituksessa, jossa tiedot on alun perin koottu.

33 artikla

Rekisteröidyn tiedonsaantioikeutta koskevat poikkeukset

1. Eurojustin muun kuin operatiivisen toiminnan yhteydessä voidaan poiketa yleisperiaatteesta, joka koskee tietojen antamista rekisteröidylle, jos asianomaisten tietojen toimittaminen rekisteröidylle vaarantaisi:

a) jäsenvaltion tai Euroopan unionin tärkeän taloudellisen tai rahoituksellisen edun tai

b) rekisteröidyn suojaamisen tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojaamisen tai

c) jäsenvaltioiden kansallisen tai yleisen turvallisuuden tai puolustuksen.

2. Tietosuojavaltuutetulle on tiedotettava näiden poikkeusten käyttöönotosta.

34 artikla

Tietosuojavaltuutetulle tehtävä ilmoitus

1. Kunkin rekisterinpitäjän on annettava tietosuojavaltuutetulle ilmoitus ennen kuin toteutetaan käsittely tai sellaisten käsittelyjen sarja, joilla on sama tarkoitus tai useita toisiinsa liittyviä tarkoituksia.

2. Ilmoitettavien tietojen on sisällettävä:

a) rekisterinpitäjän nimi ja maininta toimielimen tai elimen yksiköistä, joiden tehtävänä on henkilötietojen käsittely tiettyyn tarkoitukseen,

b) käsittelyn tarkoitus tai tarkoitukset,

c) kuvaus rekisteröityjen ryhmästä tai ryhmistä sekä heihin liittyvistä tiedoista tai tietoryhmistä,

d) sen käsittelyn oikeusperusta, johon tiedot on tarkoitettu,

e) vastaanottajat tai vastaanottajaryhmät, joille tiedot mahdollisesti luovutetaan, ja

f) yleiskuvaus, jonka perusteella voidaan alustavasti arvioida käsittelyn turvallisuusjärjestelyjen asianmukaisuus.

3. Kaikista edellisessä kohdassa tarkoitettuihin tietoihin vaikuttavista muutoksista ilmoitetaan viipymättä tietosuojavaltuutetulle.

35 artikla

Rekisteri

1. Tietosuojavaltuutetun on pidettävä rekisteriä edellä olevan säännöksen mukaisesti ilmoitetuista käsittelytoimista.

2. Rekisterin on sisällettävä ainakin 34 artiklan 2 kohdan a—f alakohdassa tarkoitetut tiedot.

3. Tietosuojavaltuutettu antaa rekistereiden sisältämiä tietoja pyynnöstä yhteisen valvontaviranomaisen käyttöön.

36 artikla

Rekisterinpitäjien lukuun suoritettava henkilötietojen käsittely

1. Kun käsittelyn suorittaa ulkopuolinen käsittelijä rekisterinpitäjän lukuun, tämän on valittava sellainen henkilötietojen käsittelijä, joka antaa riittävät takeet Eurojust-päätöksen 22 artiklassa ja muissa asiaa koskevissa asiakirjoissa edellytetyistä teknisistä ja organisatorisista turvatoimista, ja huolehdittava, että nämä toimet toteutetaan asianmukaisesti.

2. Ulkopuolisen käsittelijän toimesta suoritettavaa käsittelyä on säänneltävä sopimuksella tai oikeudellisella asiakirjalla, joka sitoo käsittelijän rekisterinpitäjään ja jossa erityisesti määrätään, että

a) käsittelijä toimii ainoastaan rekisterinpitäjän ohjeiden mukaisesti ja

b) myös käsittelijän on noudatettava Eurojust-päätöksessä ja tässä työjärjestyksessä asetettuja luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia velvoitteita, jollei yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun direktiivin 95/46/EY ([1]) 16 artiklan tai 17 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan nojalla käsittelijään jo sovelleta jonkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia velvoitteita.

3. Todisteiden säilyttämiseksi on sopimusten ja oikeudellisten asiakirjojen osien, jotka liittyvät tietosuojaan sekä luottamuksellisuutta ja turvallisuusjärjestelyjä koskeviin vaatimuksiin, oltava kirjallisia tai muussa vastaavassa muodossa.

37 artikla

Automaattiset yksittäispäätökset

Rekisteröidyllä on oikeus olla joutumatta sellaisen päätöksen kohteeksi, jolla on häneen nähden oikeusvaikutuksia tai joka vaikuttaa häneen merkittävällä tavalla ja joka on tehty ainoastaan sellaisten tietojen automaattisen käsittelyn perusteella, jotka on tarkoitettu hänen tiettyjen henkilökohtaisten ominaisuuksiensa, kuten hänen ammatillisen suorituskykynsä, luotettavuutensa tai käyttäytymisensä arviointiin, jollei päätös nimenomaisesti ole kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä sallittu tai jollei, jos se on tarpeen, tietosuojavaltuutettu ole antanut siihen suostumustaan. Molemmissa tapauksissa on toteutettava rekisteröidyn oikeutetut edut turvaavia toimenpiteitä, kuten järjestelyjä, joiden avulla hän voi esittää näkemyksensä tai pystyy ymmärtämään käsittelyn merkityksen.

II luku

Henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa sisäisissä televiestintäverkoissa koskevat sisäiset säännöt

38 artikla

Soveltamisala

1. Tässä luvussa olevia sääntöjä sovelletaan niiden henkilötietojen käsittelyyn, jotka liittyvät sellaisten televiestintäverkkojen tai telepäätelaitteiden käyttöön ja hallinnointiin, jotka toimivat Eurojustin valvonnassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä olevien artiklojen soveltamista.

2. Tässä luvussa 'käyttäjällä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka käyttää Eurojustin valvonnassa toimivaa televiestintäverkkoa tai telepäätelaitetta.

([1]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

39 artikla

Turvallisuus

1. Eurojust toteuttaa tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet varmistaakseen televiestintäverkkojen ja telepäätelaitteiden (tietokoneet, palvelimet, laitteistot ja ohjelmistot) turvallisen käytön tarvittaessa yhdessä yleisesti saatavilla olevien telepalvelujen tarjoajien ja/tai yleisen televiestintäverkon tarjoajien kanssa. Näiden toimenpiteiden on oltava sellaisia, joilla varmistetaan olemassa olevaan vaaraan nähden suhteutettu turvallisuustaso ottaen huomioon tekniikan viimeisimmät keinot ja toimenpiteiden käyttöönottokustannukset.

2. Jos on olemassa erityinen vaara, jonka vuoksi verkon ja telepäätelaitteiden turvallisuutta ei voida enää taata, Eurojustin on ilmoitettava käyttäjille tällaisesta vaarasta ja keinoista sen poistamiseksi sekä muista käytettävissä olevista viestintäkeinoista.

40 artikla

Viestinnän luottamuksellisuus

Eurojust varmistaa televiestintäverkon ja telepäätelaitteiden välityksellä tapahtuvan viestinnän luottamuksellisuuden yhteisön oikeutta noudattaen.

41 artikla

Liikenne- ja laskutustiedot

1. Käyttäjiä koskevat liikennetiedot, joita käsitellään puhelujen ja muiden yhteyksien muodostamiseksi televiestintäverkossa, on poistettava tai tehtävä nimettömiksi heti puhelun tai muun yhteyden päätyttyä.

2. Tästä pääperiaatteesta (kuten tarpeesta säilyttää joitakin liikennetietoja, jos ne liittyvät tiettyjä tiedostojen osalta välttämättömään kirjausprosessiin, tai yksityispuhelujen laskuttamiseksi) voidaan poiketa vain, jos poikkeuksista on sovittu Eurojustin tietosuojavaltuutettua kuultuaan hyväksymissä sisäisissä säännöissä. Jos tietosuojavaltuutettu ei ole vakuuttunut tällaisten poikkeusten lainmukaisuudesta tai asianmukaisuudesta, on kuultava yhteistä valvontaviranomaista.

3. Liikenne- ja laskutustietojen käsittelyä voivat suorittaa ainoastaan laskutuksesta, liikenteestä tai talousarviohallinnosta vastaavat henkilöt.

42 artikla

Tilaajaluettelot

1. Painetuissa tai sähköisissä käyttäjien luetteloissa olevat henkilötiedot sekä pääsy näihin luetteloihin on rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä luettelolle ominaisten tarkoitusten kannalta.

2. Tällaiset luettelot saavat olla vain Eurojustin käyttäjien saatavilla pelkästään sisäistä käyttöä varten tai asianmukaisiksi katsotuissa muissa toimielinten välisissä luetteloissa.

III luku

Erityiset säännöt

43 artikla

Lisäsäännöt

Eurojust laatii tarvittaessa henkilötietojen käsittelyä muissa kuin tapauskohtaisissa yhteyksissä koskevia lisäsääntöjä. Tällaiset säännöt annetaan tiedoksi yhteiselle valvontaviranomaiselle ja julkaistaan erillisissä sisäisissä ohjeistoissa.

VI OSASTO

MUUT SÄÄNNÖKSET

44 artikla

Tämän työjärjestyksen tarkistaminen

1. Tätä työjärjestystä tarkastellaan uudelleen säännöllisin väliajoin sen arvioimiseksi, onko sitä muutettava. Tätä työjärjestystä muutettaessa on noudatettava samoja Eurojust-päätöksessä vahvistettuja menettelyjä kuin sitä hyväksyttäessä.

2. Tietosuojavaltuutettu ilmoittaa sekä kollegion puheenjohtajalle että yhteiselle valvontaviranomaiselle, jos hän pitää tämän työjärjestyksen muuttamista tarpeellisena.

3. Yhteinen valvontaviranomainen saattaa kollegion tietoon tämän työjärjestyksen muuttamista koskevat ehdotukset tai suositukset.

45 artikla

Voimaantulo ja julkaiseminen

1. Tämä työjärjestys tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on lopullisesti hyväksytty neuvostossa.

2. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ([1])

18. maaliskuuta 2005

(2005/C 68/02)

1 euro =

	Rahayksikkö	Kurssi		Rahayksikkö	Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3279	LVL	Latvian latia	0,6962
JPY	Japanin jeniä	139,28	MTL	Maltan liiraa	0,4324
DKK	Tanskan kruunua	7,4478	PLN	Puolan zlotya	4,0675
GBP	Englannin puntaa	0,69345	ROL	Romanian leuta	36 276
SEK	Ruotsin kruunua	9,1144	SIT	Slovenian tolaria	239,70
CHF	Sveitsin frangia	1,5495	SKK	Slovakian korunaa	38,280
ISK	Islannin kruunua	78,08	TRY	Turkin liiraa	1,7546
NOK	Norjan kruunua	8,1280	AUD	Australian dollaria	1,6802
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	CAD	Kanadan dollaria	1,6027
CYP	Kyproksen puntaa	0,5834	HKD	Hongkongin dollaria	10,3552
CZK	Tšekin korunaa	29,749	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7951
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	2,1613
HUF	Unkarin forinttia	245,66	KRW	Etelä-Korean wonia	1 334,54
LTL	Liettuan litiä	3,4528	ZAR	Etelä-Afrikan randia	8,0401

([1]) *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

VALTIONTUKI — UNKARIN TASAVALTA

Valtiontuki N:o C 35/2004 (ex HU 11/2003) (väliaikainen menettely) — Postabank és Takarékpénztár Rt./Erste Bank Hungary Rt.

Kehotus huomautusten esittämiseen perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2005/C 68/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 20. lokakuuta 2004 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Unkarin tasavallan viranomaisille päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tuen/toimenpiteen osaa.

Komissio on päättänyt olla vastustamatta eräitä muita toimenpiteitä, kuten tätä tiivistelmää seuraavassa kirjeessä selostetaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H
State Aid Greffe
Spa 3 6/05
1049 Bruxelles/Brussel
Faksi: (32-2) 296 12 42

Huomautukset toimitetaan Unkarin tasavallalle. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

I. **Menettely**

Komissio vastaanotti lokakussa 2003 ilmoituksen Postabank és Takarékpénztár Rt.:n (jäljempänä 'PB') hyväksi toteutetuista valtion toimenpiteistä. Toimenpiteistä ilmoitettiin Euroopan unioniin liittymisestä tehtyyn sopimukseen sisältyvän liittymisasiakirjan liitteessä IV.3 määrätyn väliaikaisen menettelyn mukaisesti.

PB on saanut vuodesta 1995 alkaen Unkarin viranomaisilta taloudellista tukea pankkitoimintansa rakenneuudistukseen. Unkarin tasavalta on liittymisasiakirjan liitteessä IV olevassa 3 kohdassa määrätyn väliaikaisen menettelyn mukaisesti ilmoittanut komission hyväksyttäviksi useita toimenpiteitä eli seuraavat:

II. **Kuvaus toimenpiteistä**

PB (joka sulautettiin Erste Bank Hungaryyn 1. syyskuuta 2004) on vähittäispankkitoimintaan suuntautunut pankki, joka tarjoaa yleispankkipalveluja Unkarissa. PB oli vuonna 1998 vaarassa kaatua, ja Unkarin valtion oli tultava avuksi pankin pelastamiseksi. Valtio vahvisti pankin pääomarakenteita ja sai omistukseensa 99,9 prosenttia pankin osakkeista. PB:n pelastamisen tarkoituksena oli sen valmistaminen rakenneuudistukseen ja yksityistämiseen. PB yritettiin yksityistää vuonna 2000, mutta varsinainen myynti yksityiselle strategiselle investoijalle toteutettiin lokakuussa 2003, kun Unkarin hallitus tarjosi ostajalle korvauksen riita-asiassa. Enemmistöosuus PB:stä myytiin itävaltalaiselle Erste Bankille, joka esitti ostotarjouksessaan korkeimman hinnan. PB sulautettiin Erste Bank Hungaryyn 1. syyskuuta 2004.

Pääomalaina, huhtikuu 1995; pääoman korotus, syyskuu 1995; pääomalaina, maaliskuu 1996; pääomalaina, heinäkuu 1996; vapautus pakollisesta varantovaatimuksesta, maaliskuu 1997; valtion suora takaus, huhtikuu 1997; omaisuuserien vaihtosopimus, syyskuu 1997; pääoman korotus, kesäkuu 1997; pääomalaina, joulukuu 1997; pääoman korotus, toukokuu 1998; pääomarakenteen muutos, joulukuu 1998; arvopaperisalkun uudelleenjärjestäminen, joulukuu 1998; vapautus lakisääteisistä laina- ja sijoitusrajoituksista, huhtikuu 1999; poikkeaminen PB:n konsolidointia koskevaan sopimukseen kuuluvista vastuista, marraskuu 2001; vapautus avointa valuuttapositiota koskevasta rajasta, lokakuu 2001; yksinoikeus avata opiskelijoille tilejä opintolainan nostamista varten, syyskuu 2001; ÁPV:n korvaukset, lokakuu 2003.

III. **Toimenpiteiden tarkastelu**

Vaikka komissio katsoo, ettei useimpia toimenpiteitä voida soveltaa liittymisen jälkeen, sen mukaan lokakuussa 2003 myönnettyä ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettua korvausta voidaan kuitenkin soveltaa. Tämän korvauksen avulla on tarkoitus huolehtia vaateista, jotka esitetään liittymisen yhteydessä selkeästi määriteltyjen tapausten lisäksi. Tämän vuoksi mahdollisen PB:lle myönnetyn tuen laajuus ja määrä voivat vaihdella tulevaisuudessa eikä niitä voi määritellä nyt.

Komissio katsoo, että ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettu korvaus, joka on osa Unkarin viranomaisten toteuttamia toimenpiteitä PB:n rakenneuudistuksen ja yksityistämisen helpottamiseksi, vaikuttaisi olevan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

Komissio on tarkastellut tukea vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen [1] (jäljempänä 'vuoden 1999 suuntaviivat') mukaisesti. Komissio epäilee tukea tarkasteltuaan vakavasti sen soveltuvuutta yhteismarkkinoille seuraavin perustein:

— Komissio epäilee, ettei PB:tä voitu katsoa vaikeuksissa olevaksi yritykseksi vuonna 2003, jolloin ennakoimattomiin vaatisiin tarkoitetut korvaukset myönnettiin, ja ettei myönnettyä tukea tarvittu PB:n rakenneuudistukseen.

— Komissio epäilee vakavasti, ettei ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettuun korvaukseen käytettyä tukea myönnetty osana rakenneuudistussuunnitelmaa, joka olisi täyttänyt vuoden 1999 suuntaviivoissa asetetut soveltuvuusedellytykset.

— Komissio epäilee, ettei tuki rajoittunut vähimmäismäärään ja ettei tuensaaja osallistunut huomattavalla osuudella PB:n koko rakennemuutoksen kuluihin.

— Komissio epäilee vakavasti, ettei rakenneuudistustoimenpiteisiin (myöskään ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettuun korvaukseen), joihin Unkarin viranomaiset ovat osallistuneet tuella, sisältynyt tarpeeksi vastasuoritteita.

— Lisäksi komissio epäilee vakavasti, ettei Eurooppa-sopimuksen 45 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa tässä tapauksessa. Kyseinen määräys sisältyy sijoittautumista käsittelevään Eurooppa-sopimuksen lukuun, minkä vuoksi komissio katsoo, että sitä ei voida soveltaa valtiontukiin. Komissio epäilee myös vakavasti, ettei ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettu korvaus ollut tarpeen kyseisessä määräyksessä tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Edellä esitetyn nojalla komissio epäilee tässä vaiheessa vakavasti, ettei ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettu korvaus täytä edellytyksiä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltamiseksi. Komissio on tämän vuoksi päättänyt aloittaa ennakoimattomiin vaateisiin tarkoitettuihin korvauksiin liittyvän perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaisesti kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

[1] EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

KIRJE

"A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítél, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: 'csatlakozási okmány') IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. **ELJÁRÁS**

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: 'Postabank' vagy 'a Bank') javára hozott állami intézkedésekről.

2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.

3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.

4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.

5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

2. HÄTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.

7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot ([1]), ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.

8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemelést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemelést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.

9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betétgyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekbe és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.

10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszert veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.

11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.

12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetésein kívüli ('non-core') befektetéseinek nagyrészét kitették két eseti work-out vállalathoz, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanáló szervezethez és a száz százalékban a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalathoz. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.

13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt ([2]) megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.

14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.

15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban 'Erste Bank' vagy a 'Vevő') kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.

16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgál ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:

18. **'Alárendelt kötvény, 1995. április'**: A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejárata hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

([1]) Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500

([2]) *Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.*

19. **'Tőkemelés, 1995. szeptember'**: 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények […]-át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó […]-ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.

20. **'Alárendelt kötvény, 1996. március':** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

21. **'Alárendelt kötvény, 1996. július':** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejárata hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

22. **'Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március':** […] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.

23. **'Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április':** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és […] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet […] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én), két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusz tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.

24. **'Eszköz swap, 1997. szeptember':** A magyar kormány […] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.

25. **'Tőkeemelés, 1997. június':** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.

26. **'Alárendelt kötvény, 1997. december':** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejárata hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

27. **'Tőkeemelés, 1998. május':** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból […] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.

28. **'Tőkeátcsoportosítás, 1998. december':** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintról 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9 %-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.

29. **'Portfóliótisztítás, 1998. december':** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A kétéves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimálisra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételével 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **'Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április':** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy […] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkemegfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.

31. **'A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november':** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben […] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.

32. **'Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október':** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékot képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank […] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az ÁPTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét […]-ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.

33. **'Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember'**: A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitelt igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitelszámlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.

34. **'Kártérítés az ÁPV Rt. részéről ('kártérítés'), 2003. október'**: A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.

35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.

36. A pályáztatást követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.

37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéseül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbeli követelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.

38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:

a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:

– a tárgybani banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;

– a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.

b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:

– a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;

– a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:

– esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírósági eljárást; vagy

– ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírósági eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. *Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás*

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az 'ideiglenes eljárást'. Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt 'meglévő támogatási' intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelynél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik ([1]).

41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.

42. Az új tagállam törekedhet a jogbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.

44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. *A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések*

45. A Bizottság a csatlakozás után nem *alkalmazandó* támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogosítja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem *alkalmazandó* támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések *alkalmazandók-e* a csatlakozás időpontját követően.

47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészről az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.

48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően *alkalmazandónak* minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többlethaszon termelésére alkalmas.

49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is *alkalmazandók* az alábbi támogatási intézkedések:

– minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;

– olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;

– egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

([1]) Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviseletének címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a 'csatlakozást követően alkalmazandó' fogalmának bizottsági értelmezéséről:

'Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a 'csatlakozás után is alkalmazandó'-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és 'lehívási jogokhoz' hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jóllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésekor világosan nem ismert.'

51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.

52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:

– a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;

– a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;

– a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.

53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.

1.3. *Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága*

54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.

55. **'Alárendelt kötvény, 1995. április'**: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

56. **'Tőkeemelés, 1995. szeptember'**: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

57. **'Alárendelt kötvény, 1996. március':** Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

58. **'Alárendelt kötvény, 1996. július':** Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

59. **'Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március':** A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

60. **'Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április':** Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

61. **'Eszköz swap, 1997. szeptember':** Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

62. **'Tőkeemelés, 1997. június':** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. júniusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

63. **'Alárendelt kötvény, 1997. december':** Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

64. **'Tőkeemelés, 1998. május':** A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. májusa óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **'Tőkeátcsoportosítás, 1998. december':** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

66. **'Portfóliótisztítás, 1998. december':** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

67. **'Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április':** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

68. **'A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november':** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

69. **'Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október':** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

70. **'Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember'**: A diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

71. **'Kártérítés, 2003. október'**: A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.

72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés* a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyakra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postanbanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. *Következtetések*

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: 'Alárendelt kötvények, 1995. április', 'Tőkeemelés, 1995. szeptember', 'Alárendelt kötvények, 1996. március', 'Alárendelt kötvények, 1996. július', 'Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március', 'Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április', 'Eszköz swap, 1997. szeptember', 'Tőkeemelés, 1997. június', 'Alárendelt kötvények, 1997. december', 'Tőkeemelés, 1998. május', 'Tőkeátcsoportosítás, 1998. december', 'Portfóliótisztítás, 1998. december', 'Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április', 'A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november', 'Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október', 'Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember', 'Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október'.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 'Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október' a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. **Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében**

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per esetére nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piacgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélhető meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásoktól elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének ([1]) a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási ([2]) támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző 'megtisztítására' csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítését célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől ([3]), a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: **A Postabank javára hozott intézkedések**

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ([1])
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ([2])
Privatizációs eladási ár	2003. október	*101,3 milliárd forint*
Negatív ár		***53,4 milliárd forint*** ([3])

([1]) A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkialakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

([2]) Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

([3]) A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a 'pozitív' ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért 'jó'-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

([1]) 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

([2]) Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

([3]) A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i keltezésű levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaságpolitikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyik strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel ([1]).

85. A piacgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalást egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, '*annak megállapításához, hogy* [vállalkozás] *privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közszférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna*' ([2]).

86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, '*rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekszik elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese*' ([3]).

87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, '*strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti*' ([4]).

88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon kötelességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell ([5]).

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.

90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarország és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volnak megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzíthatja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998 decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

([1]) C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

([2]) C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

([3]) T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

([4]) Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMSA kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

([5]) C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. **Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján**

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.

94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.

95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jóllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a 'csatlakozást követően is alkalmazandó' intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.

96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.

97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekkel ellentétes mértékben.

3.1. *Intervenciós és szerkezetátalakítási iránymutatások*

98. Az intervenciós és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások ([1]) ('2004-es iránymutatások') 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások ([2]) ('1999-es iránymutatások') rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül ([3]).

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. *Mentőöv*

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnek.

3.3. *Szerkezetátalakítási támogatás*

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatakor a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorítkozó támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.

103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 miliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

([1]) HL C 211., 2004.10.1., 2. o.
([2]) HL C 288., 1999.10.9., 2. o.
([3]) Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésekért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint *'a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát'* ([1]) 2003-ban.

105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőkemegfelelőségi mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 % ([2]) volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el ([3]). Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybankok átlaga fölött volt.

106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.

107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.

Az életképesség helyreállítása

108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanálásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.

109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.

110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.

111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismertetésében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es meghiúsult privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.

112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációjáig progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.

113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az 'egyszeriség' feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.

114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.

115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.

Minimálisra szorítkozó támogatás

116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

([1]) A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.
([2]) Előzetes pénzügyi adatok.
([3]) Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.

118. 2003. júliusában kormányhatározat [1] hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközeladásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.

119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított versenypályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.

120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 % [2] volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.

121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.

A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése

122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.

123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).

124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.

125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon [3].

126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.

127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.

128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

[1] 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

[2] A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

[3] Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.

130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): '*[…]*'.

131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.

132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. **Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése**

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

'A XIIa. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzösszeget elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.'

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás 'letelepedési fejezetének' részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.

137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.

138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyeknek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. **Következtetés**

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

– a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: 'Alárendelt kötvények, 1995. április', 'Tőkeemelés, 1995. szeptember', 'Alárendelt kötvények, 1996. március', 'Alárendelt kötvények, 1996. július", 'Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március', 'Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április', 'Eszköz swap, 1997. szeptember', 'Tőkeemelés, 1997. június', 'Alárendelt kötvények, 1997. december', 'Tőkeemelés, 1998. május', 'Tőkeátcsoportosítás, 1998. december', 'Portfóliótisztítás, 1998. december', 'Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április', 'A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november', 'Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október', 'Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember', 'Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október'.

– Az 'Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október' a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárástindít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit."

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen

Tapaukset, joita komissio ei vastusta

(2005/C 68/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätöksen tekopäivä: 2.2.2005

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 574/2004

Nimike: ruoppauslietteen vapauttaminen jäteverosta

Tarkoitus (toimiala): ympäristönsuojelu, vesistöinfrastruktuuri

Oikeusperusta: Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag

Talousarvio: noin 75 miljoonaa euroa (arvio vuodeksi 2004)

Kesto: ei määräaikaa

Muita tietoja: Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä / todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Käyttölupien myöntäminen radiotaajuuksien laajakaistaisille point-multipoint -järjestelmille

Käyttölupien myöntämistä radiotaajuuksien laajakaistaisille point-multipoint -järjestelmille koskeva menettely

(2005/C 68/05)

Italian tasavallan viestintäministeriön sähköisestä viestinnästä ja radiotoiminnasta vastaava osasto ilmoittaa, että tarjousmenettely käyttölupien myöntämisestä radiotaajuuksien laajakaistaisille point-multipoint -järjestelmille on julkaistu 24. helmikuuta 2005 Italian tasavallan virallisessa lehdessä (Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana) nro 45 (toinen osa, "Foglio delle inserzioni") Italian televiranomaisen (Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni) 23. kesäkuuta 2004 tekemän päätöksen nro 195/04/CONS mukaisesti.

Maantieteellisille kattavuusalueille, jotka vastaavat Italian alueita sekä Trenton ja Bolzanon autonomisia maakuntia, myönnetään seuraavat käyttöluvat:

a) 24,5—26,5 GHz:n taajuiset taajuusresurssit, jotka koostuvat kunkin kytketyn spektrin osalta yksittäisistä 56 MHz:n taajuisista lohkoista, joita voidaan käyttää korkeintaan 28 MHz:n annoksina, ja joita on käytettävissä seuraavat määrät kullakin maantieteellisellä kattavuusalueella:

   6: Abruzzo, Basilicata, Calabria, Friuli Venezia Giulia, Valle d'Aosta;

   5: Campania, Emilia Romagna, Lazio, Lombardia, Marche, Molise, Piemonte, Puglia, Sardinia, Sisilia;

   4: Bolzanon autonominen maakunta, Liguria, Toscana, Trenton autonominen maakunta;

   3: Veneto;

b) 27,5—29,5 GHz:n taajuiset taajuusresurssit, jotka koostuvat kunkin kytketyn spektrin osalta yksittäisistä 112 MHz:n taajuisista lohkoista, joita voidaan käyttää korkeintaan 28 MHz:n annoksina, ja joita on käytettävissä kaksi kullakin maantieteellisellä kattavuusalueella.

Taajuuksia koskevien käyttölupien myöntämistä koskevan hakemuksen voi jättää 40 päivän kuluttua ilmoituksen julkaisemisesta Italian tasavallan virallisessa lehdessä. Hakemukset toimitetaan ilmoituksessa ja siihen liittyvissä ohjeissa ilmoitettujen määräaikojen ja ehtojen mukaisesti.

Lisätietoja lupien myöntämistä koskevasta menettelystä, lupiin liittyvistä taajuuksista, osallistumista koskevista vaatimuksista ja ehdoista, taajuuksien käyttöä koskevien lupien myöntämiseen liittyvistä kuluista ja luvat saaneiden osapuolten velvollisuuksista voi saada kyseisestä ilmoituksesta ja ohjeista, jotka ovat myös ministeriön Internet-sivustolla (www.comunicazioni.it).

Ennakkoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 15. maaliskuuta 2005 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ([1]) 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritys Johnson & Johnson (J&J, Yhdysvallat) hankkii neuvoston asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä määräysvallan yrityksessä Guidant Corporation (Guidant, Yhdysvallat) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

— J&J: kulutushyödykkeet, lääkeaineet, lääkinnälliset laitteet ja diagnostiikkalaitteet;

— Guidant: sydän- ja verisuonitautien hoidossa käytettävät lääkinnälliset laitteet.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu toimi voi kuulua asetuksen (EY) N:o 139/2004 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse (numeroon (32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant — seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Yrityskeskittymien valvonta — Kirjaamo
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

([1]) EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.